

Arrest

nr. 244 563 van 23 november 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
2. X
in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X,
X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN LANDEGEM
Ezelstraat 25
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X en X, op 25 mei 2020 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 27 april 2020 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk, doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 10 augustus 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN LANDEGEM, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat M. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen op 22 oktober 2019 toe op het Belgische grondgebied en dienden op 23 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen trof op 5 februari 2020 een beslissing waarbij het verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond werd verklaard. Het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen in zijn arrest van 9 juli 2020 (RvV 9 juli 2020, nr. 238 308).

1.3. Verzoekers dienden op 7 februari 2020 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.4. De gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie (hierna: de minister) trof op 27 april 2020 een beslissing waarbij de in punt 1.3. vermelde aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond wordt verklaard. Verzoekers werden hiervan op 14 mei 2020 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(...)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 07.02.2020 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

K.(...), S.(...) (R.R. (...)), geboren te (...) op (...)

K.(...), L.(...) (R.R. (...)), geboren te (...) op (...)

+ kinderen

K.(...), R.(...) (°(...))

K.(...), S.(...) (°(...))

K.(...), R.(...) (°(...))

Adres: (...)

Nationaliteit: Macedonië (Voorm. Joegoslavische Rep.)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor K.(...) R.(...) die echter niet weerhouden kunnen worden (zie medisch advies arts-adviseur dd. 20.04.2020)

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

(...)”

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de vreemdelingenwet doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Artikel 39/81, vijfde lid, van de vreemdelingenwet bepaalt dat de verzoekende partij die daarom heeft verzocht “over een termijn van vijftien dagen [beschikt] om een synthesememorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat”.

Artikel 39/81, zesde lid, van de vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad het ontbreken van het vereiste belang vaststelt wanneer de verzoekende partij geen syntheseseminarie “zoals bedoeld in het vijfde lid heeft ingediend”.

Een wetsconforme syntheseseminarie vereist in beginsel een samenvatting van de middelen. Een loutere herhaling van of een verwijzing naar de oorspronkelijke middelen kan niet volstaan in de syntheseseminarie, tenzij de verzoekende partij haar middel of middelen wenst aan te houden en wel degelijk wenst te repliceren op het verweer dat in de nota met opmerkingen wordt gevoerd. Dan kan de verzoekende partij binnen de in de wet gestelde termijnen vragen om een syntheseseminarie in te dienen en daarin haar middel of middelen hernemen, al dan niet in verkorte vorm, en aanvullen met de gewenste repliek (cf. RvS 10 november 2015, nr. 232.853; RvS 20 oktober 2015 nr. 232.610). De Raad dient dus te onderzoeken of de syntheseseminarie al dan niet een loutere herhaling vormt van het middel of de middelen in het verzoekschrift, en indien dit het geval is, of de aanvulling als een werkelijke repliek op de nota met opmerkingen kan worden beschouwd.

3.2. *In casu* stelt de Raad vast dat de “middelen” in de syntheseseminarie een integrale reproductie vormen van de dezelfde “middelen” uit het gedinginleidende verzoekschrift. De syntheseseminarie bevat geen enkele aanvulling of repliek op de nota met opmerkingen.

3.3. Ter terechtzitting werd de aanwezige raadsvrouw van verzoekers gewezen op het feit dat haar syntheseseminarie niet wetsconform is, maar zij beperkte zich enkel tot een verwijzing naar de stukken.

Ten overvloede merkt de Raad op dat verzoekers in hun “middelen” nergens rechtsregels of rechtsbeginselen vermeld hebben die zij geschonden achten, zoals de verwerende partij terecht aanstipt in haar nota met opmerkingen. Het betoog in het verzoekschrift en de syntheseseminarie is beperkt tot een korte uiteenzetting waarin verzoekers verduidelijken waarom zij in België medische verzorging proberen te bekomen voor hun jongste zoon.

3.4. De Raad is dan ook van oordeel dat geen wetsconforme syntheseseminarie werd neergelegd. Overeenkomstig artikel 39/81, zesde lid, van de vreemdelingenwet wordt bijgevolg het ontbreken van het vereiste belang vastgesteld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig november tweeduizend twintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN